

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den apostelige Troes-Bekjendelse i den christelige Daabspagt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 209. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1856_1159-txt-shoot-idm118.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er nu hele *trediv*e Aar siden, det Lys gik op for mig, at det hverken er eller kan være *nogensomhelst Skrift*, hellig eller *søgn*, men ene og alene "*Troens Ord i vor Mund*" den mundlige, lydelige, offentlige *Troes-Bekjendelse* ved *Daaben* efter Vorherres *Jesu Christi* egen Indstiftelse, som *udtrykker*, og har ligefra Begyndelsen udtrykt, og skal til Verdens Ende udtrykke, den uforanderlige, for alle Christne fælles *Christne Tro*, hvorpaa vi døbes i *Faderens* og *Sønnens* og den *Helligaands* Navn; og det gaaer nødvendig med alt virkeligt Lys, ligesom med Solen og Maanen, der, naar de er staaet op, bliver ved at skinne deres Tid og gjøre deres Pligt, uden at bryde sig det mindste om, at alle de *Blinde*, og alle de, der med Flid lukke Øinene, har baade Ret i og Ret til at sige hvad sandt er, at *de seer* det *ikke*. Vistnok maae vi aldrig glemme, at alt *aandeligt* Lys i denne Verden, selv det allerklareste, er at ligne ved Sol og Maane *bag Sky*, saa det aandelige Lys har altid mange Hindringer som *Skyer* at giennembyde, men dette Giennembrud af *Sandhedens Ord*, som er det *aandelige Lys*, kan naturligviis *ikke* skee med en *Pen*, og det er just ret soleklart, at man umuelig med *Skrift* kan bevise, at *Ordet* af Hjertet i *Munden* er noget ganske andet og ypperligere end *Ordet i* ²¹⁰*Pennen* og paa *Papiret*, saa det høieste, nogen *Skrift* i denne Sammenhæng kan *bevise*, det er sin *egen aandelige Afmagt*, hvoraf da følger med Nødvendighed, at har det aandelige *Ord* øvet noget aandeligt Storværk, da kan det *ikke* have været ved at *staae* paa *Papiret*, men maa have været ved levende at *gaae* fra Mund til Mund, saa at vil vi have noget velgrundet Haab om, at det aandelige Ord nu og herefter skal øve noget aandeligt Storværk paa Jorden, da maae vi bære os ad, ligesom vi læser, *Apostlerne* bar dem ad paa den store Pindsedag, og siden, saalænge de havde *Ordet* at føre, saa vi maae *lukke vor Mund op* og udtale hvad vi selv troer og hvad vi har fornummet *Kraften* i og *Virkningen* af, med det Haab, at dette *Troens Ord* i vor Mund og i vort Hjerte derved gennem Øret skal bane sig Vei til vore Tilhøreres Hjerte, og der finde den samme Tro, som det har fundet i vort Hjerte, og føde den samme Bekjendelse paa deres Læber, som det har født paa vore Læber. Naar det er lykkedes, da kan vi vist nok, forsaavidt som vi er udrustede ogsaa *dertil*, efterligne *dem* af *Apostlerne*, som enten skrev op hvad der var skeet i "*Tidens Fylde*", eller skrev Breve til dem, der havde *hørt og troet* *Ordet*, og en saadan *Skrift* kan altid for dem af de *Troende*, som har *lært at læse* og virkelig læser det, meer eller mindre være til Oplysning og Stadfæstelse, Opbyggelse og Trøst, men da maae vi ogsaa huske, at det er *ikke* de *Vantroer*, men de *Troende*, vi skriver for og skriver til, saa vi hverken giver os Mine af at prædike paa *Papiret*, eller Mine af at giendrive *Ordets Modstandere* med *Pennen*, hvorved vi kun trætte de ²¹¹*Troende* og binder *Byrder* til dem, som de Fleste slet ikke kan bære.